

Stil verdriet rond kinderloosheid

Wie ondanks vruchtbaarheidsbehandelingen kinderloos blijft, kampt met verdriet. En dat geldt niet alleen voor vrouwen. Twee mannen vertellen over wat een uitblijvende zwangerschap met hen doet. „Vrienden snijden het onderwerp uit zichzelf niet aan. Ik wel. Geen gezeur. Mijn verdriet is onderdeel van wie ik ben.”

Anderhalf jaar waren Martijn Hoogeveen (38) en zijn vrouw bezig om hun kinderwens in vervulling te laten gaan toen bleek dat het hen via de natuurlijke weg nooit zou lukken. Bij een operatie aan zijn teelballen die hij als jongetje had ondergaan, was vermoedelijk iets beschadigd met een sterk verminderde vruchtbaarheid tot gevolg. Als een bom sloeg het nieuws bij hem in, en in de weken erna overwoog hij voor de trein te springen. „In mijn beleving zijn we hier op aarde om ons voort te planten. Het nut van het leven was voor mij totaal weggeslagen”, vertelt hij. Zelf schrok Hoogeveen nog het meeste van de impact die de ongewenste kinderloosheid op hem had. „Zo steek ik helemaal niet in elkaar. Het is niet aan mij om over leven en dood te beschikken. Bovendien zie ik nu ook de keerzijde van het hebben van kinderen. Toen kon ik dat niet relativeren.”

Ook Peter Euler (43) en zijn vrouw

zijn vanwege zijn verminderde vruchtbaarheid voor een zwangerschap op vruchtbaarheidsbehandelingen aangewezen. Aanvankelijk had hij goede hoop. Artsen vonden bij hem levende zaadcellen waarmee ze eicellen van zijn vrouw konden bevruchten. Het schuldgevoel dat hij in eerste instantie had omdat zijn lichaam weigerde te functioneren, werd minder. Twee keer werd zijn vrouw zwanger. Beide keren verloor het stel zijn nog ongebornen kinderen. Inmiddels wacht hem de allerlaatste ivf-behandeling en leeft hij, zoals hij het zelf noemt, de B-kant van het leven. „Ik leef niet het leven dat ik voor ogen had. De tijd verstrijkt als het ware niet. Wie kinderen heeft, ziet ze groeien en beseft dat de jaren voorbijgaan. Voor ons lijkt elk jaar hetzelfde, een vreemd vooruitzicht. Ik wil niet de rest van mijn leven elke dag naar kantoor gaan tot ik oud ben.” Zijn vrouw beleeft de ongewenste

kinderloosheid anders dan hij, denkt Hoogeveen. „Voor haar is het zwaarder. Zij voelt wat er met haar lichaam gebeurt. Zij is zwanger geweest en heeft een miskraam gehad. Zij heeft het ervaren en weet: dit is wat ik wil, terwijl ik misschien nog denk: volgende keer beter. Ook al heb ik er verdriet van als een behandeling op niks uitdraait.”

Onbegrip

In zijn omgeving stuit dat verdriet vaak op onbegrip. „Vrienden denken: je zit toch in een medisch traject? Je krijgt toch een kind? En dus snijden ze het onderwerp niet aan. Ik wel. Geen gezeur. Een zwangerschap kun je zien, dit niet. Maar dat betekent niet dat het er niet is. Mijn verdriet is onderdeel van wie ik ben.” Ook met zijn mentorgroep praat Hoogeveen, werkzaam als leerkracht in het voortgezet onderwijs, erover. „Ik vertel mijn leerlingen dat het niet vanzelfsprekend is om kinderen te krijgen. Eén op de zes paren krijgen te maken met vruchtbaarheidsproblemen. Van mijn groep komen er dus aardig wat mee in aanraking. Dat kunnen ze maar beter weten.” Overigens betwijfelt Euler of er echt een taboe rust op ongewilde kinderloosheid en vruchtbaarheidsproblemen. Dat mensen hem nooit vragen waarom hij geen kinderen heeft, heeft naar zijn idee vooral met angst

Fertifair

Voor iedereen die te maken heeft met vruchtbaarheidsproblemen houdt de vereniging Freya zaterdag 1 oktober haar tweejaarlijkse Fertifair. Ook familieleden en vrienden van mensen met een onvervulde kinderwens zijn welkom. Er zijn lezingen en workshops van onder meer uroloog Gert Dohle van het Erasmus MC Rotterdam. Hij houdt een lezing over de mannelijke vruchtbaarheid en wat er aan de zaadkwaliteit kan worden verbeterd. Ook is er een lotgenotenbijeenkomst voor mannen. De Fertifair heeft plaats in congrescentrum De Werelt in Lunteren.

Meer informatie en aanmelden op www.fertifair.nl.

te maken. „Het verbaast me dat mensen er niet over beginnen omdat zij het er moeilijk mee hebben.” Maakt het misschien uit dat hij een man is? „Wie weet. Toen ik na een paar weken weer aan het werk ging nadat we onze tweeling hadden verloren, vroeg niemand iets. Terwijl mijn vrouw van haar collega's wel de

Een winkel met babyartikelen. Een pijnlijke confrontatie voor menig kinderloze.

FOTO GPD/PHIL NUHUIS

vraag kreeg hoe het ging. Misschien pinken vrouwen inderdaad makkelijk een traantje met elkaar weg.” Om zijn familie deelgenoot te maken van wat hij meemaakte, schreef Euler 'Drie keer vette niks', een boek over de drie jaar waarin hij probeerde vader te worden. Nu het er ligt wil hij met zijn verhaal ook buiten-

staanders bereiken. „Mijn boek is niet bedoeld als een boek met een boodschap, maar onbewust wil ik mensen zeggen: verzwijg het niet als mensen geen kinderen krijgen. Vraag ernaar, toon je belangstelling, praat. En ja, voor ons is het moeilijk als anderen over hun kinderen vertellen. Maar als ze het niet

doen, betekent het dat ze niet van hun kinderen genieten. En dat doet pas echt pijn.”

MANDY PIJL

'Drie keer vette niks' van Peter Euler. Uitgeverij Free Musketiers ISBN 9789048419319. www.driekeervetteniks.nl